

som bedst kunde sammenlignes med Sisyfus' Arbejde, ham, som rullede Stenen op ad Bjerget, til han naaede dets Top, men som saa maatte se paa, at den rullede ned igen. Saaledes er det gaaet i Folketinget. Vi have arbejdet paa Finansloven, vi have faaet den vedtaget ved 3dje Behandling, og saa er der alligevel ikke kommet noget ud af den. Det har været en tragisk Skæbne, som Folketinget lige saa vel som Sisyfus har haft. Men tænk Dem nu, at Sisyfus efter at være kommet til Bjergets Top, selv styrkede Stenen ned igen. Saa vilde han ikke været en tragisk, men en komisk Stikkelse, og saaledes synes det mig, at Folketinget vilde blive en komisk Stikkelse, hvis det fulgte den Vej, at arbejde anstrengt et halvt Aar igennem paa at lave Finansloven færdig og saa forkaste den ved tredje Behandling. Jeg forstaa heller ikke det ærede Medlems Standpunkt i den Henseende. Thi han er vistnok enig med os andre i, at vi ikke naa nogen god og grundlovmæssig Løsning af Konflikten her i Landet uden en Forhandling mellem Folketinget og Landstinget. Jeg ser i hvert Fald ikke nogen Mulighed for at naa en Løsning undtagen ad den Vej, som ogsaa Grundloven foreskriver. Men det, man gør ved nu at nægte Finanslovens Overgang til Landstinget, er at nægte en Forhandling med Landstinget. Jeg har ganske vist hørt sige, at en Forhandling med Landstinget kunde nok foregaa alligevel, men jeg maa tilstaa, at naar jeg har hørt dette fra den Side, det ærede Medlem repræsenterer, saa har det forbavset mig; thi jeg ved jo, at de ærede Medlemmer af Hjertet afsthy alle hemmelige Underhandlinger, og derfor kan jeg ikke forstaa, at de, hvis de overhovedet ønske en Forhandling om en Udgang af de provisoriske Tilstande, vi sidde i, ikke ville være med til at lade dette Forslag gaa til Landstinget, et Forslag, om hvilket de selv sige, at de godt kunne stemme for det, og om hvilket det ærede Medlem nylig erklærede, at hvis han og hans Venner vare i Flertal, vilde de ogsaa lade det gaa videre, ligesom vi, der nu staa i Flertallet. Jeg forstaa ikke dette, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem vilde have taget dette Standpunkt, hvis han ikke havde følt sig forpligtet til at forbyde og fortsætte alle de forskellige Skridt, hin afdøde Politiker har taget.

Lauridsen: Jeg ønsker at sige til den ærede Ordfører, at jeg tror, at han gør Uret i at beskylde noget Medlem her i Salen enten for Romik eller Mangel paa Ulov. Naar man som han og hans Parti i Sjor stemte for at sende paa Folketingets

Bege til Landstinget en Finanslov med 50 Millioner paa, indbundne ved Kjøbenhavns Befæstnings Nedrivelse, og i Aar end ikke i Princippet vil stemme for denne Sag, tror jeg, man skal tage sig i Agt for at bebrejde os andre Romik eller Mangel paa Ulov.

J. C. Christensen: Det Foredrag, den ærede Ordfører nu holdt, viser til fulde, at enten har han aldeles intet hørt af det, jeg udtalte før, eller ogsaa har han ganske misforstaaet det. Jeg har ingen Øyst til nu at gentage, hvad jeg før sagde. Tidenden skal let udvise, at jeg har Ret i den Paastand, jeg nu fremsætter, at hele det Foredrag, den ærede Ordfører holdt, hviler enten paa Misforstaaelse eller ganske paa Ukendskab til, hvad jeg sagde.

Korsgaard: Jeg føler mig ikke ganske beroliget ved den Motivering af mit Nej til Finansloven, som jeg hørte af det ærede Medlem for Ringbøbing Amts 1ste Valgtreds (J. C. Christensen). Jeg er ganske enig med ham i Konklusionen: Den Stilling, jeg, saa længe jeg har været her i Tinget, har indtaget over for Finansloven, agter jeg ikke at fravige, saa længe vi have det nuværende Ministerium. Men det forekommer mig, at der i det ærede Medlems Udtalelser laa Antydninger, som kunde bringe ogsaa det ærede Medlem ind paa en Glidbane over for Finansloven, og da jeg ikke ønsker at være med paa en saadan Glidbane, vil jeg tage Forbehold over for hans Udtalelser. Han sagde nemlig, at denne Regering vilde ydmyge sig, hvis den tog imod den foreliggende Finanslov, og Ydmygelsen vilde ligge dert, at der ikke paa den sandtes Gendarmer, ekstraordinært Politi og maaske endog mere. Jeg har en anden Opfattelse om det ærede Medlem af denne Sag. Jeg tror, at selv den foreliggende Finanslov i det nuværende Ministeriums Haand ikke vilde være en Ydmygelse for dette Ministerium, men en Sejr for dette Ministerium. Endvidere sagde det ærede Medlem, at dette Ministerium aldrig maatte faa en Finanslov, saa længe det staaar som nu. Der laa deri den Antydning, at det ærede Medlem kunde tænke sig det nuværende Ministerium i en Stilling, hvor han vilde stemme for en Finanslov til det. Jeg kan heller ikke i den Henseende være enig med det ærede Medlem. Jeg vil ikke gøre dette „aldrig“ over for Ministeriet til betinget, jeg siger dette „aldrig“ aldeles ubetinget. Jeg ønsker at tage dette Forbehold, fordi det forekom mig, at det ærede Medlem ikke tilstrækkelig be-